

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๓

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

พ.ศ. ๒๕๐๓

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๓

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม
การลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๓

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๐๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๔๘๓

(๒) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓ และ

(๓) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๗

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“กิจการอุตสาหกรรม” หมายความว่า กิจการอุตสาหกรรมที่อยู่ในข่ายที่อาจได้รับการส่งเสริมตามความในพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งอาจรวมถึงการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การประมง

เล่ม ๓๗ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๓

การขนส่ง และการจัดให้ความสะดวกหรือส่งเสริมการ
ท่องเที่ยว ทั้งนี้ ตามที่จะได้มีกฎกระทรวงระบุประเภท ขนาด
และหรือเงื่อนไขไว้

“ผู้ได้รับการส่งเสริม” หมายความว่า บุคคลซึ่งประกอบ
กิจการอุตสาหกรรมและได้รับบัตรส่งเสริมตามพระราช-
บัญญัติ^๕

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริม
การลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

“กรรมกร” หมายความว่า กรรมกรส่งเสริมการลงทุน
เพื่อกิจการอุตสาหกรรม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรี
แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ^๕

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม
พระราชบัญญัติ^๕

มาตรา ๕ กิจการอุตสาหกรรมซึ่งอาจรวมถึงการเพาะปลูก
การเลี้ยงสัตว์ การประมง การขนส่ง และการจัดให้ความ
สะดวกหรือส่งเสริมการท่องเที่ยว ประเภทใด ขนาดใด และ

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๓

หรือโดยมีเงื่อนไขอย่างใด จะอยู่ในข่ายที่อาจได้รับการส่งเสริม
ความในพระราชบัญญัตินี้ ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการ
อุตสาหกรรมมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุน
เพื่อกิจการอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบด้วย
ประธานกรรมการและกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง
และผู้อำนวยการธนาคารแห่งประเทศไทย ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัด
กระทรวงเกษตร ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวง
มหาดไทย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริม
อุตสาหกรรม อธิบดีกรมสรรพากร และอธิบดีกรมศุลกากร
เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

คณะกรรมการจะแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นเลขา-
นาการคณะกรรมการก็ได้

มาตรา ๗ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่ง
คราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการ
แต่งตั้งอีกได้

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๓

มาตรา ๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม
มาตรา ๔ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง
เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความ
สามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
เว้นแต่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำ
โดยประมาท

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรี
อาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคก่อน อยู่ใน
ตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๕ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมา
ประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์
ประชุม ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุม
เลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๓

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้ม้เสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้า
คะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก
เสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ เมื่อประธานคณะกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่
ได้ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษา
การแทน

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วย
ประธานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม
กรรมเป็นประธาน และกรรมการบริหารอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรี
แต่งตั้งไม่เกินแปดคน มีหน้าที่ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามมติ
ของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม
และปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ

คณะกรรมการบริหารจะแต่งตั้ง กรรมการบริหารคนใดคนหนึ่ง
เป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหารก็ได้

กรรมการบริหารอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการบริหารซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้ง
อีกได้

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๓

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม
มาตรา ๑๑ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่กรรมการ
บริหารด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่การ
ประชุมคณะกรรมการบริหารด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการหรือคณะกรรมการบริหารอาจ
ตั้งอนุกรรมการเพื่อให้พิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่าง-
ใดก็ได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่การประชุมของ
คณะอนุกรรมการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ได้รับการส่งเสริม ให้
ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการ
กำหนด

มาตรา ๑๖ เมื่อคณะกรรมการได้รับคำขอตามมาตรา ๑๕
และพิจารณาเห็นสมควรให้ผู้ยื่นคำขอได้รับการส่งเสริมเพื่อ
ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามความในพระราชบัญญัตินี้ เมื่อ
ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้ว ก็ให้ออกบัตรส่งเสริมให้แก่
ผู้ยื่นคำขอ

เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๓

และในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมขยายกิจการอุตสาหกรรม บัตรส่งเสริมที่ออกให้ตามความในวรรคก่อน ให้จำกัด สิทธิและประโยชน์ที่ผู้ยื่นคำขอจะได้รับเฉพาะในส่วนที่กิจการ อุตสาหกรรมที่ขยายเท่านั้น

บัตรส่งเสริมให้ทำตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และ ให้ประธานคณะกรรมการเป็นผู้ลงนาม

มาตรา ๑๑ ในการออกบัตรส่งเสริมเพื่อให้ผู้รับการส่งเสริมได้รับสิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร ให้มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขใดๆ เกี่ยวกับการใช้สิทธิและประโยชน์นั้นไว้ในบัตรส่งเสริมได้

มาตรา ๑๒ ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับหลักประกันดังต่อไปนี้

(๑) รัฐจะไม่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมขึ้นใหม่แข่งขันกับกิจการอุตสาหกรรมของผู้ได้รับการส่งเสริม

(๒) รัฐจะไม่โอนกิจการอุตสาหกรรมของเอกชนมาเป็นของรัฐ

มาตรา ๑๓ ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับสิทธิและประโยชน์ดังต่อไปนี้

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๓

(๑) ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเป็นบริษัทจำกัด ทะเบียนใน ประเทศไทยหรือ ห้างหุ้นส่วนที่เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย ให้ได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน เพื่อ ประกอบ กิจ การอุตสาหกรรม ตามที่ คณะ กรรมการพิจารณาเห็นสมควร ทั้งนี้ แม้ว่าจะเกินกำหนดที่จะพึงมีได้ตามกฎหมายอื่น

(๒) ได้รับขออนุญาตนำเข้าสำหรับเครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการอุตสาหกรรมที่ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศตามที่คณะกรรมการได้พิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ ต้องไม่เป็นที่ผลิตได้ภายในประเทศซึ่งมีราคาและคุณภาพใกล้เคียงกับชนิดที่ผลิตนอกประเทศ และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

(๓) ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเป็นนิติบุคคล จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับผลกำไรที่ได้จากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มีกำหนดเวลาการเสียภาษีสำหรับปีที่กำไรนั้นจะต้องเสียภาษีในปีแรก และต่อไปที่มีกำไรอีกหนึ่งปี แต่กำหนดเวลาสองปี ต้องอยู่ภายในกำหนดเวลาห้าปี นับแต่วันออกบัตรส่งเสริม

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๓

ความในวรรคก่อนมิให้ใช้ บังคับในกรณีที่ได้รับ การส่งเสริมได้รับการส่งเสริมสำหรับการขยายกิจการอุตสาหกรรม

(๔) ให้นำหรือส่งเงินออกนอกประเทศเป็นเงินตราต่างประเทศได้ เมื่อเงินนั้นเป็นเงินลงทุนที่ผู้รับ การส่งเสริม นำมาจากต่างประเทศ หรือเป็นผลกำไรซึ่งเกิดจากเงินลงทุนนั้น แต่ทั้งนี้ถ้าในระยะเวลาที่คุลย์แห่งการจ่ายเงินตราต่างประเทศต้องประสบความยุ่งยาก จำเป็นต้องส่งวนเงินตราต่างประเทศให้มิสามารถไว้ตามสมควร ธนาคารแห่งประเทศไทยจะดหรือจำกัดการนำหรือส่งเงินนั้นออกนอกประเทศเป็นการชั่วคราวเพื่อผลดังกล่าวนี้ก็ได้

(๕) ภายใต้งบังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพียงเท่าที่กฎหมายนี้มิได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้นำช่างฝีมือ หรือผู้ชำนาญการซึ่งเป็นคนต่างด้าวเข้ามาในประเทศเพื่อประโยชน์แก่กิจการอุตสาหกรรมได้ตามจำนวนและกำหนดระยะเวลาให้อยู่ในประเทศเท่าที่คณะกรรมการเห็นสมควร รวมตลอดถึงคู่สมรสและบุตรซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการอนุมัติให้พามาด้วยได้ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเกินอัตราจำนวนคนเข้าเมืองตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือไม่

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๓

(๖) จะได้รับอนุญาตเสมอไปให้ส่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผลิตได้ออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ความปลอดภัยหรือเศรษฐกิจของประเทศ

มาตรา ๒๐ นอกจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๑๙ ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศ ผู้ได้รับการส่งเสริมอาจได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษดังต่อไปนี้ในอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างอีกด้วย

(๑) การงดหรือลดอากรขาออกที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร สำหรับผลิตภัณฑ์และผลิตผลที่ได้จากการประกอบกิจการอุตสาหกรรมภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

(๒) การงดหรือลดอากรขาเข้าที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร สำหรับวัสดุเครื่องมือและเครื่องใช้ที่จำเป็นต้องใช้ในกิจการอุตสาหกรรมรวมทั้งโครงโรงงานสำเร็จรูปซึ่งนำมาติดตั้งเป็นโรงงานเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมกับทั้งอุปกรณ์การก่อสร้างโรงงานนั้นด้วย ทั้งนี้ภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร เว้นแต่สิ่งที่กล่าวมานั้นจะมีกำเนิดหรือผลิตได้ในประเทศอันมีจำนวนเพียงพอแก่ความต้องการ ทั้งมีราคาและคุณภาพใกล้เคียงกับของต่างประเทศ

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๘๘ รวชกิจจานุเบกษา ๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๓

(๓) การห้ามนำผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เดียวกันกับ
 ที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตได้เข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมาย
 ว่าด้วยการควบคุมการส่งออกป็นออกและการนำเข้ามาในราช-
 อาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง ภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

(๔) การขึ้นอากรขาเข้าที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วย
 พิกัดอัตราศุลกากรสำหรับผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เดียวกัน
 กับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตได้ ภายในกำหนดเวลาที่เห็น
 สมควร

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ได้รับอนุญาต หรือโอน
 กิจการให้แก่บุคคลอื่นให้บัตรส่งเสริมใช้ได้ต่อไปอีกไม่เกิน
 เก้าสิบวันนับแต่วันที่ตายหรือโอน และถ้าทายาทหรือผู้รับโอน
 มิได้ยื่นคำขอเป็นผู้ได้รับการ ส่งเสริมภายใน กำหนด เวลาคัง
 กล่าว บัตรส่งเสริมนั้นเป็นอันใช้ไม่ได้ต่อไป

ในกรณีที่ทายาทหรือผู้รับโอนได้ยื่นคำขอเป็นผู้ได้รับการ
 ส่งเสริมภายในกำหนดเวลาคังกล่าว ให้นำบทบัญญัติในมาตรา
 ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้ผู้ได้รับการ
 ส่งเสริมใหม่ได้รับสิทธิและประโยชน์เพียงเท่าที่ผู้ได้รับการ
 ส่งเสริมเดิมมีเหลืออยู่

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๓

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ได้รับคำสั่งส่งเสริมละเมิดหรือไม่ ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิและประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมไว้แล้วทั้งหมดหรือแต่บางส่วนได้

มาตรา ๒๓ เมื่อคณะกรรมการได้ออกบัตรส่งเสริมให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมตามความในพระราชบัญญัติแล้ว ให้ประธานกรรมการบริหารแจ้งการออกบัตรส่งเสริมพร้อมด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับสิทธิและประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมให้กระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้องทราบ โดยไม่ชักช้า

เมื่อคณะกรรมการได้มีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิและประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมตามมาตรา ๒๒ ให้ประธานกรรมการบริหารแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ได้รับการส่งเสริมและกระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้องทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๒๔ กิจการอุตสาหกรรมใด ประเภทใด หรือ ขนาดใด ต้องห้ามมิให้ประกอบ หรือให้ประกอบได้ภายใต้เงื่อนไขอย่างใด และหรือระยะเวลาเท่าใดให้ประกาศกำหนดโดยกฎกระทรวง

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๓

กฎกระทรวงที่ออกตามความในวรรคก่อน ไม่กระทบกระทั่งอุตสาหกรรมที่มีผู้ประกอบอยู่แล้ว หรือได้รับอนุญาตให้ตั้งหรือประกอบได้แล้วก่อนวันประกาศกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ คณะกรรมการหรือคณะกรรมการบริหารอาจเชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำทางวิชาการได้

มาตรา ๒๖ ให้กรรมการบริหารหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ยื่นคำขอและผู้ได้รับการส่งเสริม ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือสิ่งของใดๆ ที่เกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรมจากบุคคลซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นได้ตามความจำเป็นในการให้ผู้ยื่นคำขอและผู้ได้รับการส่งเสริมต้องให้ความสะดวกตามสมควร

ในกรณีที่กรรมการบริหารหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่ตามความในวรรคก่อน ถ้าไม่เป็นการเร่งด่วนให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอและผู้ได้รับการส่งเสริมทราบล่วงหน้าตามสมควร

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๒๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๓

มาตรา ๒๘ ให้ตั้งเงินไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อกิจการของคณะกรรมการและคณะกรรมการบริหาร

การเบิกจ่ายให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดขึ้นด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๙ ทูบปีให้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบและตรวจบัญชี และการเงินของคณะกรรมการและคณะกรรมการบริหาร

มาตรา ๓๐ ผู้สอบและตรวจบัญชีต้องทำรายงานผลของการสอบและตรวจบัญชี เสนอคณะรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

มาตรา ๓๑ บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามความในพระราชบัญญัตินี้ จะได้รับผลประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๒ ให้ถือว่าบุคคลผู้ได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมอุตสาหกรรมอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ภายใต้บังคับแห่งเงื่อนไขและระยะเวลาที่ปรากฏในความตกลงที่ได้ทำไว้เกี่ยวกับการที่ได้รับการส่งเสริมนั้น

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๓

คำขอรับการส่งเสริมที่คณะกรรมการตามประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓ ได้รับไว้พิจารณาแล้วนั้น ถ้าคณะ
กรรมการเห็นสมควรก็ให้คณะกรรมการมีอำนาจโดยอนุมัติคณะ
รัฐมนตรี ออกบัตรส่งเสริมให้ผู้ยื่นคำขอได้รับประโยชน์ตาม
กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้อยู่ในวันที่คณะ
กรรมการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓ รับไว้พิจารณา
นั้นได้ แม้ว่าประโยชน์เช่นนั้น จะแตกต่างไปจากบทบัญญัติ
แห่งพระราชบัญญัติ

มาตรา ๓๓ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่
กรรมการบริหารหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตาม
อำนาจในมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออก
กฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๓

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ

โดยที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะส่งเสริมอุตสาหกรรมของประเทศเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ และเพื่อให้คนไทยมีความรู้ความชำนาญในกิจการอุตสาหกรรมต่าง ๆ และโดยที่การจัดให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์^๕ เป็นการสมควรที่จะจัดให้มีมาตรการเพื่อให้มีทุนประกอบอุตสาหกรรมที่มาจากต่างประเทศ และโดยที่กฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสมและรัดกุม จึงเป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการนี้^๕ ใหม่ว่าให้เหมาะสมยิ่งขึ้น.